

Budapesti argó.

Irta Heltai Jenő.

A nagyságos asszony: Mondja, kedves Heltai, maguknak, álhirlapi-róknak, nem megy le a bőr a pofájukról, hogy folyton olyan ronda pestiesen írnak és dumálnak, azon a maguk kitalálta külön tolvajnyelven, amelyet mi, frank emberek és tisztességes asszonyok meg sem értünk?

Én (szerényen és tiszteletteljesen): Nagyságos asszonyom, bocsásson meg, de maga egy kicsit igazságtalan hozzánk. Minden nagyvárosnak megvan a maga argója...

A nagyságos asszony (helyreigazítón): Link-dumája...

Én: ... és mi, pesti írók, éppen csak csipegetünk belőle...

A nagyságos asszony: Szépen csipegetnek! Maguk megmérgezték a mi édes magyar nyelvünket, megtébolyították a mi édes fővárosunkat. Ha a vidéki pali bejön egy fővárosi lokálba, egyszerűen fiatalra van állítva, mert nem komálja a dumát. Ez a maguk büne!

Én: Istenem, beösmérem, hogy sokan visszaélnék a...

A nagyságos asszony: Visszaélnék? Ez nem kifejezés! Tegnap este, amikor az új brémet először fölvettem, a nyolcéves kislányom ökölbe szoritotta a kis kezét és úgy mutatta: „Mama ilyen öreg vagy!” Szeretném tudni, kitől tanulja ezeket a rettenetes kifejezéseket? A francia guvristól, vagy az anglicsektől?

Én: Istenem...

A nagyságos asszony: Nem, nem, ezt nem lehet védeni.

Én: Nem is akarom, nagyságos asszonyom. Sőt! Mindig megfagy bennem a vér, amikor azt látom...

A nagyságos asszony (kijavítja):... gyertyázom...

Én (engedelmesen):... gyertyázom, hogy előkelő és művelt férfiak, finom és elegáns nők...

A nagyságos asszony (kijavítja):... tyukok...

Én (megadással):... tyukok, szilaj gyönyörűséggel vetik magukat az argóra és jobb ügghöz méltó buzgósággal igyekeznek úgy beszélni, mint a mulatóhelyek...

A nagyságos asszony (fejcsóválva):... lokálok...

Én (nyelek egyet):... pincérei...

A nagyságos asszony (ridegen):... csáringerei...

Én (még egyet nyelek):... az artista-lányok...

A nagyságos asszony (szigoruan):... a pojácok...

Én... a színészek...

A nagyságos asszony (idegesen):... az ahasverusok...

Én:... igen... (Egy kicsit megzavarodva): Mit is akartam mondani... Már magam sem tudom. De maga az oka nagyságos asszonyom... folyton a szavamba vág, nem hallgat végig...

A nagyságos asszony (idegesen): Azt akarja mondani, hogy nem veszem a lapot?

Én: Igen...

A nagyságos asszony (egy kis szünet után): No Heltai, magából is alaposan kiábrándultam...

Én (megdöbbenve): Miért nagyságos asszonyom?

A nagyságos asszony (őszinte megvetéssel): No hallja! Hiszen maga nem tud magyarul!
